



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce **L.K.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.5.2011, č.j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 26.1.2011, č.j. byla zamítnuta žádost žalobce o zvýšení starobního důchodu podle § 56 dost. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 3.3.2011, které byly doručeny žalované dnem 7.3.2011. Provedl porovnání osobního listu důchodového pojištění, který je součástí rozhodnutí ze dne 4.8.2010 a osobního listu, který je součástí rozhodnutí ze dne 26.1.2011, přičemž žádal vysvětlit celkové doby pojištění na těchto osobních listech uvedené, neboť se domníval, že získal další rok pojištění.

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 4.5.2011, č.j. byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 26.1.2011 bylo potvrzeno. Citované rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Shrnutí základních argumentů uvedených v žalobě ze dne 7.7.2010, vyjádření žalovaného ze dne 27.9.2011 a vyjádření žalobce ze dne 30.11.2011 a 30.1.2012:

Stížní body žalobce směřovaly proti rozhodnutí žalované ze dne 7.5.2011, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 26.1.2011 a přezkoumávané rozhodnutí bylo potvrzeno. Poukázal na věcné chyby v odůvodnění rozhodnutí (odst. 7) týkající se dat (např. od 14.9.1965 do 25.7.1965, tj. 315 dní, od 1.10.1971 do 19.2.1978, tj. 1238 dní), dále sdělení žalované, že osobní list důchodového pojištění ze dne 9.12.2010 nebyl vypracován v souladu s platnou právní úpravou. V obsahu rozhodnutí je rovněž poznamenáno, že byl vyhotoven nový osobní list důchodového pojištění, který je nedílnou součástí rozhodnutí, k rozhodnutí však přiložen nebyl, není v evidenci ani na MSSZ Brno. Při dotazu na ČSSZ v Praze mu bylo sděleno, že je k nahlédnutí v databázi pouze předchozí osobní list. Ve věci byly vyhotoveny celkem 3 osobní listy a pro absenci osobního listu ze dne 28.4.2011 nelze porovnat jejich data.

Dne 8.8.2010 obdržel od žalované rozhodnutí ze dne 4.8.2010 ve věci přiznání starobního důchodu od 1.1.2010. Následně poté doplnil podklady týkající se doby pojištění a zaměstnání, které nebyly uvedeny na osobním listě a odeslal prostřednictvím MSSZ v Brně žalované. Dne 4.2.2011 mu bylo doručeno rozhodnutí žalované po doplnění doby týkající se pojištění a zaměstnání. Z obsahu rozhodnutí je uvedeno, že žádost o zvýšení starobního důchodu se zamítá s odůvodněním, že na základě dodatečně předložených dokladů se účastníkovi řízení započítává doba pojištění ve třetí pracovní kategorii od 1.10.1965 do 30.11.1965, od 1.1.1966 do 28.2.1966, od 1.6.1966 do 25.7.1966 a od 1.2.1970 od 31.10.1970 v celkovém rozsahu 1 rok a 83 dnů s tím, že dodatečně provedený zápočet je zcela bez vlivu na rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2010 o přiznání starobního důchodu ve výši 11.984,-Kč, neboť nezískal další rok pojištění. Dle osobního listu důchodového pojištění ze dne 4.8.2010 byla započítána celková doba pojištění do 22.3.2009 43 roků a 104 dní, po snížení náhradní doby pojištění na 80%, doba pojištění činí 42 roků a 54 dní. Dle osobního listu důchodového pojištění ze dne 26.1.2011 byla započítána celková doba pojištění 43 roků a 316 dnů, po snížení náhradní doby pojištění na 80% doba pojištění činí 42 roků a 278 dní. Vzhledem k tomu, že se domníval, že mu byla chybně zkrácena doba doloženého studia do 19.2.1975 namísto do 31.7.1975, z čehož vyplývalo, že celková doba pojištění do 22.3.2009 tj. 44 roků a 126 dnů. Po snížení náhradní doby pojištění na 80% doba pojištění činí 43 roků a 53 dnů.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 27.9.2011 a následně ze dne 13.3.2012 uvedla, že v průběhu soudního řízení byl vyhotoven osobní list důchodového pojištění ze dne 2.5.2011, v němž bylo započteno 43 roků a 329 dní, po snížení náhradní doby pojištění 42 roků a 289 dní. Dále byla provedena kontrola a byl vydán osobní list důchodového pojištění ze dne 6.3.2012, kde bylo započteno 43 roků a 329 dnů, po snížení náhradní doby pojištění 42 roků a 313 dnů. S ohledem na to, že nedošlo ke zvýšení doby pojištění v délce 1 roku, je tato změna osobního listu důchodového pojištění bez vlivu na výpočet důchodu.

III.

Shrnutí obsahu dávkového spisu:

Žádost o starobní důchod podal žalobce dne 16.3.2010 s požadavkem na přiznání starobního důchodu ode dne 1.1.2010. Dne 4.8.2010 vydala žalovaná rozhodnutí, jímž přiznala žalobci ode dne 1.1.2010 starobní důchod podle ust. § 29 písm. a), zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění v částce 11.984,-Kč měsíčně. V odůvodnění citovaného rozhodnutí je uvedeno, že pokud byl žalobce pojištěn i v jiných dobách, které nejsou uvedeny na osobním listě, nechť doloží k novému posouzení příslušné doklady. Žalobce tak učinil na základě tiskopisu s označením „doložení nových skutečností“, který byl doručen žalované dnem 21.9.2010. Dne 26.1.2011 vydala žalovaná rozhodnutí, jímž pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) citovaného zákona zamítla žádost žalobce o zvýšení starobního důchodu s odůvodněním, že na základě dodatečně předložených dokladů se mu započítává doba pojištění (zaměstnání) ve třetí pracovní kategorii od 1.10.1965 do 30.11.1965, od 1.1.1966 do 28.2.1966, od 1.6.1966 do 25.7.1966 a od 1.2.1970 do 31.10.1970 v celkovém rozsahu 1 rok a 83 dní. Dodatečně provedený zápočet však je zcela bez vlivu na rozhodnutí žalované ze dne 4.8.2010, neboť nezískal další rok pojištění. V námitkách ze dne 3.3.2011 doručený žalované dne 7.3.2011 namítl nesouhlas se zamítnutím zvýšení starobního důchodu. Účastník řízení porovnal osobní list důchodového pojištění, který je součástí rozhodnutí ze dne 4.8.2010 a osobní list, který je součástí rozhodnutí ze dne 26.1.2011, přičemž žádal vysvětlit celkové doby pojištění na těchto osobních listech uvedené, neboť se domníval, že získal další rok pojištění. Následně poté žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 4.5.2011, jímž námitky žalobce zamítla a rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2011 potvrdila.

Ve spise jsou dále založeny tyto osobní listy důchodového pojištění: Ze dne 19.7.2010 se stanovením doby pojištění po snížení náhradní doby pojištění 42 roků a 54 dní, ze dne 9.12.2010 se stanovením doby pojištění 42 roků a 243 dní a z téhož data další osobní list se stanovením 42 roků a 278 dní. Dne 28.4.2011 byly vystaveny 2 osobní listy, přičemž v prvním případě je stanovena doba pojištění po snížení náhradní doby pojištění na 80% celkem 41 roků a 335 dní, ve druhém případě 42 roků a 289 dní. Z osobního listu ze dne 2.3.2012 vyplývá doba pojištění 42 roků a 256 dní, z osobního listu ze dne 6.3.2012 doba 42 roků a 313 dní a ze dne 8.3.2012 doba 42 roků a 302 dní. Ve všech případech se vždy jednalo o dobu pojištění po snížení náhradní doby pojištění na 80%.

IV.

Shrnutí podstatných skutečností, právních úvah a právního názoru Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen v žalobě uplatněnými žalobními body.

Na základě shromážděných dokladů dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, nepřezkoumatelnost spočívá v nesrozumitelnosti rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Jak vyplývá ze správního spisu i z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo prokázáno, že v předmětné věci bylo vydáno po podání žádosti žalobce o starobní důchod ze dne 16.3.2010 celkem 6 osobních listů důchodového pojištění, přičemž osobní list dne 9.12.2010 byl vydán 2x rovněž s rozdílným počtem doby pojištění po snížení náhradní doby pojištění na 80%, kdy v prvním případě se jednalo o určení 42 roků a 243 dní v druhém případě o 42 roků a 278 dní. Taktéž osobní list ze dne 28.4.2011 byl vykázan, vykazoval v prvním případě 41 roků a 335 dní v druhém případě 42 roků a 289 dní. I v ostatních případech osobní listy vykazovaly vždy rozdílnou dobu pojištění po snížení náhradní doby pojištění na 80%. Nutno přisvědčit žalobní námitce, že sama žalovaná v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí uvedla, že osobní list důchodového pojištění ze dne 9.12.2010 nebyl vypracován v souladu s platnou právní úpravou. V písemném vyjádření žalované ze dne 13.3.2012 je sice uvedeno, že v průběhu soudního řízení byl vyhotoven osobní list důchodového pojištění ze dne 2.5.2011 vykazující po snížení náhradní doby pojištění 42 roků a 289 dní, avšak uvedený osobní list se ve spisových materiálech nenachází. Rovněž i kontrola provedená po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí (ze dne 4.5.2011) tj. osobní listy důchodového pojištění ze dne 2.3, 6.3. a 8.3.2012 nevykazují shodnou dobu pojištění po snížení náhradní doby.

Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Je nutné, aby jednotlivé kroky, které žalovaná ve správním řízení učinila byly poté formulovány precizně, jednoznačně a přesvědčivě. Odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí, byť bylo obsažné, vykazovalo toto pochybení. Krajský soud v Brně proto jej nemohl přijmout, neboť výše stanoveným požadavkům na odůvodnění správního rozhodnutí resp. na jeho přesvědčivost rozhodnutí, neodpovídá. V této souvislosti soud odkazuje na ustálenou judikaturu NSS sice rozsudek ze dne 23.7.2009, č.j. 9As 71/2008 – 109, podle kterého „*funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost*

a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost...“ Dále soud připomíná i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.1.2007, č.j. 19 Cad 88/2006 – 7, podle kterého „rozhodnutí, tedy výrok i jeho odůvodnění, musí být jasné a přesvědčivé nejen pro účastníky správního řízení, ale i ostatní orgány a osoby, aniž by se k pochopení rozhodnutí musely seznamovat z obsahem správního spisu a zjišťovat, o jakém nároku a podle jakého ustanovení bylo rozhodnuto“.

Vzhledem k uvedenému soud dovedl procesní pochybení ve správním řízení, proto rozhodnutí žalované ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil z důvodu nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů.

Soud připomíná, že žalovaná je v souladu s ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, tzn. že učiněné právní závěry opře o řádně zjištěný skutkový stav, který nebude vzbuzovat pochybnost nepřesvědčivosti.

Žalobce ve věci měl úspěch, náklady řízení mu však nevznikly, soud proto rozhodl tak, že žalobci se náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. dubna 2012

JUDr. Eva Lukotková
samosoudkyně